Streszczenie

Istnieje kilka stereotypów na temat wpływu imigracji na rynek pracy. Najpopularniejszym jest ten wskazujący, że imigranci, zwiększając liczbę pracowników, powodują wzrost bezrobocia w szczególności przez zabieranie pracy rdzennym pracownikom. To założenie nie uwzględnia jednak bardzo ważnego czynnika, który tworzą imigranci — popytu.

Pozyskanie siły roboczej było i jest jednym z głównych celów australijskiej polityki imigracyjnej, która jest ukierunkowana na imigrantów mających kwalifikacje poszukiwane w danym okresie na australijskim rynku pracy. Dzięki tego rodzaju doborowi pożądanych imigrantów uważa się, że Australia prowadzi jedną z najbardziej efektywnych polityk migracyjnych pod względem gospodarczym, skorelowaną z potrzebami rynku pracy. W artykule zostaną zaprezentowane najnowsze wyniki badań na temat australijskiego rynku pracy, które zostały przeprowadzone przez autora oraz przez australijskich badaczy migracji, takich jak: Melissa Bond, Noel Gatson, Neville Norman, Thorsten Stromback, Peter J. Lloyd, Lynne S. Williams, Bruce Chapman i Deborah Cobb-Clark.

Słowa kluczowe: imigracja, Australia, rynek pracy, polityka migracyjna, siła robocza

Wprowadzenie

Związek Australijski — bo tak brzmi oficjalna nazwa Australii — powstał 1 stycznia 1901 roku, kiedy to sześć kolonii brytyjskich postanowiło się zjednoczyć. Przyczyn zjednoczenia zróżnicowanych dotychczas kolonii było wiele, jedną z głównych było zaś narastające poczucie tożsamości narodowej mieszkańców kolonii i towarzyszący mu strach przed imigrantami. Ważnym przyczynkiem do stworzenia jednego państwa była niewątpliwie budowa infrastruktury, a szczególnie linii kolejowych, a także konieczność ujednolicenia systemu prawnego (Gibb, 1982).

[irp posts=”12165″ name=”Nowa polityka migracyjna dla Unii Europejskiej? Założenia i wnioski z australijskiej polityki migracyjnej”]

Już na samym początku powstania państwa stworzono politykę migracyjną, którą oparto na strachu przed imigrantami. Pierwszym premierem Związku Australijskiego został Edmund Barton, lider Partii Protekcjonistycznej. W exposé wygłoszonym w parlamencie w Melbourne, ówczesnej stolicy Australii, mówił między innymi: „musimy stworzyć sądownictwo, kompetentny korpus służby cywilnej, połączenia

Materiał pobrany ze strony Instytutu Sobieskiego, sobieski.org.pl[autor].

kolejowe między wschodnimi metropoliami, system emerytalny, a także ustawodawstwo uniemożliwiające napływ taniej siły roboczej z Azji oraz Wysp Pacyfiku" (Crowley, 1973). Realizowana była wtedy tak zwana polityka białej Australii bazująca na ustawie ograniczającej imigrację, która weszła w życie w 1901 roku. Polityka ta preferowała osoby pochodzenia anglosaskiego, a później białych Europejczyków, jeśli chodzi o możliwość osiedlania się w Australii.

Wspomniana polityka w latach pięćdziesiątych XX wieku została znacznie zliberalizowana, a w latach siedemdziesiątych nastąpiło jej odrzucenie na rzecz polityki wielokulturowości. Warto wspomnieć, że jednym z twórców australijskiej polityki wielokulturowości był profesor Jerzy Zubrzycki, Polak, który po wojnie przybył do Australii i stał się jedną z kluczowych postaci w zakresie budowania australijskiej tożsamości narodowej.

Przystępując do badania, autor postawił następującą tezę: wysoki poziom rozwoju gospodarczego Australii stanowi główny czynnik przyciągający imigrantów. Przyjął także tezę pomocniczą, że polityka imigracyjna Australii wpływa pozytywnie na australijski rynek pracy. Rozwiązanie postawionego problemu badawczego wymagało w dużej mierze oceny polityk migracyjnych oraz powiązania z nimi analizy procesów gospodarczych mających miejsce w Australii w analizowanym okresie. Istotne więc było zarówno formułowanie wniosków ogólnych na podstawie danych statystycznych, jak i określenie zjawisk typowych dla gospodarki Australii o charakterze jakościowym. W efekcie artykuł został przygotowany w konwencji analityczno-opisowej, z wykorzystaniem wskazanych poniżej metod i ujęć badawczych.

Znaczna część procesu naukowego została przeprowadzona przy zastosowaniu metod wnioskowania logicznego, w tym głównie analizy, w ramach której dokonano rozbioru zdefiniowanego problemu na elementy składowe, mające charakter między innymi wątków, cech, relacji, zależności, tendencji itp. Składowe były następnie poddawane przede wszystkim wnioskowaniu, rozumianemu jako poszukiwanie logicznego i prawdziwego uzasadnienia formułowanych twierdzeń na podstawie przesłanek logicznych, wraz z dedukcją, dzięki której było możliwe wnioskowanie na podstawie zbioru przesłanek. Dzięki syntezie konkluzje posłużyły do sformułowania wniosków, a w konsekwencji do weryfikacji i potwierdzenia podstawowej tezy pracy. Wnioskowanie logiczne stosowano także dla uchwycenia i zbadania związków przyczynowo-skutkowych. W trakcie procesu badawczego była także używana metoda komparatystyczna, za pomocą której porównywano wybrane wielkości ekonomiczne, a także studium przypadku — dla zilustrowania wybranych

Materiał pobrany ze strony Instytutu Sobieskiego, sobieski.org.pl[autor].

zagadnień, przedstawienia ich szerszego kontekstu oraz dodatkowego potwierdzenia formułowanych wniosków o charakterze ilościowym i jakościowym.

[irp posts=”12357″ name=”Polityka migracyjna a nastawienie wobec imigrantów”]

Przyjętym w niniejszym artykule celom badawczym została podporządkowana jego konstrukcja i struktura. Artykuł składa się z wprowadzenia, w którym został przedstawiony ogólny rys historyczny i przegląd polityk migracyjnych Australii, co jest niezbędne do zrozumienia treści całego artykułu, pięciu części oraz zakończenia. W części pierwszej została podjęta próba zaprezentowania sytuacji na australijskim rynku pracy. W części drugiej opisano założenia australijskiej polityki wizowej. Część trzecia odnosi się do napływu imigrantów do Australii. W części czwartej przedstawiono wpływ imigracji na australijski rynek pracy. Ostatnią, piątą część poświęcono bezpieczeństwu na australijskim rynku pracy. Konkluzje zamieszczone w Zakończeniu odnoszą się zarówno w sposób bezpośredni do postawionych tez (podstawowej i pomocniczej), jak również do istotnych faktów, obserwacji oraz prawidłowości zidentyfikowanych w toku procesu naukowego.

Przeczytaj całość

Materiał pobrany ze strony Instytutu Sobieskiego, sobieski.org.pl[autor].